

Liber

debite reatitudinis voluntatis. Reatitudo autem voluntatis est vt non declinet a suis extremis scz a deo principio et a deo fine vt videlicet qui oia habet a deo principio. referat etiaz ad deū finem. Qñ vero sibi quisqz quod ha bet attribuit aut point aliū finem qz deum curuus est. Itēz priuatio modi est excessus pprie voluntatis. scz cum vult aliquid diuine voluntati contrarium. Itēz priuatio ordinis est auersio voluntatis a deo et conuersio ipsius ad creaturam. Itēz aliter creatura rōnalis a sūmo bono est h̄m triplicis cause habitudinez scz efficiētis cause formalis. et finalis. Et ideo nata est opera sua agere a deo et h̄m deuz et ppter deum. et hoc h̄m modum speciem et ordinem sibi insitum Sed qm̄ eadem rationalis creatura de nihilo facta fuit. potuit deficere in suis adionibz. vt scz operati ones sue nō essent a deo ac nec per hoc h̄m deum. nec ppter deum. Hoc autem est p̄ctm̄ ipsius speciei modi et ordinis corruptiuum etc.

De peccato originali h̄m rem. Capi. viii.

Appedito de peccato in genere. dicendum est de p̄cto in specie. et p̄mo de originali post hoc de actuali. licet igit̄ aia non sit extra duce. tamē originalis culpa ab aia ade transit ad aias posteriorz mediante carne p̄ concupiam generata. ita qz sicut ab aia peccante infecta fuit caro ade et pro na effecta ad libidmē. ita seminata secū trahens infectionem vitiat aiam Ex quo patet qz p̄ctm̄ originale est in carne et in aia sed in carne materialiter et originaliter. in aia vero formaliter et tanqz in subiecto. Sola em̄ aia susceptibilis est virtutis et vitij et tñ sicut dictum est ex coniundōe ipsius ad corpus corruptum cōtrahit istud vitij sicut qñ quis cadit in lutum sedatur et maculatur. Talis aut̄ infectio aie non tñ est anime pena sed etiam culpa. Ipsa vero culpa que est macula in baptismo delet. pena autem que fomes appellat̄ siue peccandi p̄mitas remanet post baptismum. sic enim in baptismo curat̄ culpa quantū ad reatū damnationis eterne. qz tñ remanet ipsa pena quantū ad actū et motum concupiscentie cum quo nos oportet q̄dā viuimus pugnare. Non extinguit̄ concupiscentia per gratiaz cōmunem in aliquo homine. qd̄ dico ppter beatam v̄rginem in qua fuit extinta in cōceptione filij per gradiam singularem. Ex p̄didis patet qz persona corruptit naturā. et e contra natura corrupta corruptit personam. Nam per p̄ctm̄ p̄imi hominis corrupta est humana natura. sed natura sic corrupta corruptit personas alias. Nota autem qz corruptio persone est reatus mentis